

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Regler og praksis for ansøgninger om bevis for og/eller bevarelse af dansk indfødsret

På mødet den 27. februar 2020 med aftaleparterne bag indfødsretsftalen af 29. juni 2018 blev der anmodet om, at reglerne om bevis for og/eller bevarelse af dansk indfødsret blev gennemgået for at se, om sagsbehandlingen kunne gøres mere fleksibel.

Anmodningen var foranlediget af en konkret ansøgning om bevis for bevarelse af dansk indfødsret, jf. nærmere den fortrolige besvarelse af IFU (alm. del) spørgsmål nr. 76.

Der kan være forskellige grunde til, at en person ansøger om et bevis for sin danske indfødsret. Der kan f.eks. være tale om, at personer, der er født i udlandet af mindst én dansk forælder, i forbindelse med en pasudstedelse, af den pasudstedende myndighed bliver anmodet om at dokumentere sin danske indfødsret. Der kan også være tale om, at en sådan person ønsker at få et bevis for, at pågældende har bevaret sin danske indfødsret.

1. Regelgrundlag i sager om bevis for og/eller bevarelse af dansk indfødsret

Ved en ansøgning om bevis for og/eller bevarelse af dansk indfødsret er der to trin i vurderingen, som typisk kræver dokumentation (erhvervelse og bevarelse af den danske indfødsret).

Udlændinge- og Integrationsministeriet vurderer som det første trin, hvorvidt ansøgeren har erhvervet dansk indfødsret, f.eks. ved fødslen eller ved forældrenes efterfølgende indgåelse af ægteskab.

Det fremgår af indfødsretslovens § 1, stk. 1, bl.a., at et barn erhverver dansk indfødsret ved fødslen, hvis faderen, moderen eller medmoderen er dansk.

9. juni 2020

Udlændinge- og
Integrationsministeriet

Indfødsret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 70 80 24 50
Mail indfoedsret@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Det fremgår af indfødsretslovens § 2, at har et barn, som er født inden den 1. juli 2014, af en dansk far og en udenlandsk mor ikke erhvervet dansk indfødsret ved fødslen, erhverver barnet dansk indfødsret ved forældrenes indgåelse af ægteskab. Det er en forudsætning, at barnet på tidspunktet for ægteskabets indgåelse er ugift og under 18 år.

Reglerne om erhvervelse af dansk indfødsret ved fødslen er løbende blevet ændret. Om man har erhvervet dansk indfødsret kan derfor være afhængig af; hvilken forælder der er dansk statsborger, om forældrene var gift på tidspunktet for fødslen, og om fødslen har fundet sted i Danmark eller i udlandet.

Hvis forældrene ikke var gift på tidspunktet for ansøgerens fødsel, har der siden 1951 været mulighed for, at et barn, født af en dansk far og en udenlandsk mor, under visse betingelser erhverver dansk indfødsret ved forældrenes indgåelse af ægteskab.

Hvis det kan konstateres, at ansøgeren har erhvervet dansk indfødsret, foretager Udlændinge- og Integrationsministeriet som det andet trin desuden en vurdering af, om ansøgeren efterfølgende har bevaret sin danske indfødsret.

Det fremgår af indfødsretslovens § 8, stk. 1, at den, der er født i udlandet og aldrig har boet her i riget og ej heller har opholdt sig her under forhold, der tyder på samhørighed med Danmark, taber sin danske indfødsret ved det fyldte 22. år, medmindre den pågældende derved bliver statsløs. Udlændinge- og integrationsministeren eller den, han bemyndiger dertil, kan dog efter ansøgning indgivet inden dette tidspunkt tillade, at indfødsretten bevares.

Efter Udlændinge- og Integrationsministeriets faste praksis anses "bopæl i Danmark" for at foreligge, når bopælen er registreret i Det Centrale Personregister (CPR) og har været af mindst 3 måneders varighed. Endvidere kan bopæl i et andet nordisk land i sammenlagt mindst 7 år sidestilles med bopæl i Danmark. Efter Udlændinge- og Integrationsministeriets faste praksis anses "ophold under forhold, der tyder på samhørighed med Danmark" for at foreligge, hvor ansøgeren forud for det fyldte 22. år samlet har opholdt sig i Danmark i mindst 1 år.

Hvis en person, som ikke er født i Danmark, har haft bopæl i Danmark eller har opholdt sig i Danmark under forhold, der tyder på sammenhørighed med Danmark, inden det fyldte 22. år, vil den pågældende ikke have fortabt det danske statsborgerskab. Udlændinge- og Integrationsministeriet kan endvidere – efter

ansøgning inden det fyldte 22. år – tillade, at indfødsretten uden for disse tilfælde bevarer.

2. Dokumentationskravet i sager om bevis for og/eller bevarelse af dansk indfødsret

For at kunne foretage en vurdering af, hvorvidt en ansøger om bevis for og/eller bevarelse af dansk indfødsret har erhvervet og eventuelt fortabt sin danske indfødsret, skal ansøgeren typisk fremlægge dokumentation, herunder for eksempel sin fødselsattest og forældrenes vielsesattest.

Borgere, der er født i en række lande uden for Europa, stilles over for ét dokumentationskrav, mens borgere, der er født i de fleste lande i Europa og enkelte andre lande, stilles over for et andet dokumentationskrav, hvilket skyldes, at ikke alle dokumenter udstedt i lande uden for Europa umiddelbart kan anerkendes i Danmark, da der kan være lande, hvor der er en lettere adgang til uægte dokumenter.

En ansøger, der er født i f.eks. Venezuela, vil således blive anmodet om at fremsende sin dokumentation legaliseret eller apostillepåtegnet og original.

Dette gøres for, at afgørelsen kan træffes på et tilstrækkeligt sikkert grundlag, således at der ikke udstedes bevis for dansk indfødsret til personer, som ikke er danske statsborgere.

Hvis der ikke kan skaffes dokumentation, kan det være nødvendigt i visse tilfælde at få foretaget DNA-test for at få verificeret slægtsskab.

3. Løbende effektiviseringer i sagsbehandlingen

Udlændinge- og Integrationsministeriet er løbende opmærksom på, hvorvidt praksis på området for bl.a. bevis for og/eller bevarelse af dansk indfødsret kan forbedres og gøres mere effektiv.

Som et resultat heraf har Udlændinge- og Integrationsministeriet f.eks. primo 2018 indført en ny og mere smidig proces for ansøgere, der er født i Israel. Ministeriet indhentede et juridisk responsum fra en israelsk advokat angående retsvirkningerne af israelske fødselsattester. Det har bevirket, at ministeriet selv kan vurdere slægtsskab, hvilket har givet en langt hurtigere sagsbehandlingstid for denne gruppe af ansøgere.

Ministeriet har endvidere i december 2019 af hensyn til bl.a. ønsket om en øget effektivisering indført elektronisk behandling af ansøgninger om bevis for og/eller bevarelse af dansk indfødsret. Dette indebærer at indkomne ansøgninger oprettes i Indfødsretskontorets sagsstyringsystem, hvor sagerne også efterfølgende behandles, hvad der giver en procesoptimering. Sagerne samles elektronisk i forskellige kategorier, alt efter hvor i processen sagerne er, hvilket giver et større overblik over sagerne. Teamet, der behandler sagerne, kan dermed hurtigere iværksætte tiltag for at minimere eventuelle sagsbunker.

Herudover har Folketingets Ombudsmand i en årrække og frem til 2019 haft opmærksomhed på bl.a. den gennemsnitlige sagsbehandlingstid og antallet af verserende sager for den pågældende sagsgruppe. Udlændinge- og Integrationsministeriet indførte i den forbindelse flere tiltag for bl.a. at imødekomme ombudsmandens kritik på området, herunder at alle indkomne ansøgninger om bevis for og/eller bevarelse af dansk indfødsret screenes med henblik på i umiddelbar forlængelse af screeningen at afgøre ukomplicerede sager. Tiltagene har bevirket, at antallet af verserende sager og den gennemsnitlige sagsbehandlingstid er nedbragt, hvorfor ombudsmanden den 3. september 2019 orienterede ministeriet om, at han ikke ville foretage sig yderligere i sagen.

4. Statistik over om bevis for og/eller bevarelse af dansk indfødsret

Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid

2017	2018	2019	2020 (frem til den 9. juni)
341	232	157	115

Tilgang af nye sager

2017	2018	2019	2020 (frem til den 9. juni)
996	1087	1.211	534

Afsluttede sager

2017	2018	2019	2020 (frem til den 9. juni)
1.586	1.307	959	640